

DESIDERIO DESIDERAVI

CARTA APOSTÒLICA DEL *PAPA FRANCESC*

Ars celebrandi

52. Entre els gestos rituals que pertanyen a tota l'assemblea, el silenci ocupa un lloc d'absoluta importància. Diverses vegades es prescriu expressament en les rúbriques: tota la celebració eucarística està immersa en el silenci que precedeix el seu inici i marca cada moment del seu desenvolupament ritual. En efecte, és present a l'acte penitencial; després de la invitació a la pregària; a la Litúrgia de la Paraula (abans de les lectures, entre les lectures i després de l'homilia); a la pregària eucarística; després de la comunió.[16] No és un refugi per amagar-se en un aïllament intimista, patint la ritualitat com si fos una distracció: aquest silenci estaria en contradicció amb l'essència mateixa de la celebració. El silenci litúrgic és molt més: és el símbol de la presència i l'acció de l'Esperit Sant que anima tota l'acció celebrativa, per la qual cosa, sovint, constitueix la culminació d'una seqüència ritual. Precisament perquè és un símbol de l'Esperit, té el poder d'expressar la seva acció multiforme. Així, reprenent els moments que he recordat anteriorment, el silenci mou al penediment i al desig de conversió; suscita l'escolta de la Paraula i la pregària; disposa a l'adoració del Cos i la Sang de Crist; suggereix a cadascú, en la intimitat de la comunió, el que l'Esperit vol obrar en la nostra vida per a conformar-nos amb el Pa partit. Per això, estem cridats a realitzar amb extrema cura el gest simbòlic del silenci: en ell ens dona forma l'Esperit. ■

(continuarà)

Diumenge, 26 de novembre de 2023. Núm. 731

DIUMENGE XXXIV DE DURANT L'ANY

NOSTRE SENYOR JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

Crist Pantocràtor. Clau de volta a la Basílica de Sant Feliu (s. XIV).

Darrer diumenge de l'Any litúrgic. Com si fos un autèntic colofó, i abans d'entrar de nou en l'Advent, l'Església ens fa contemplar avui la figura de Crist Rei.

Un rei peculiar. Perquè, tot i que en l'Escriptura se'ns presenta com a "*Rei de reis i Senyor dels senyors*" (cf. Apocalipsi), avui les lectures ens l'han presentat com un pastor que separa les

ovelles de les cabres. Cal observar però una mena de contrast. Si l'evangeli ens presenta el Fill de l'home venint amb poder i majestat i assegut al seu tron per jutjar la humanitat sencera amb justícia i severitat, també en la primera lectura i en el salm se'ns ha presentat com a pastor bondadós que cerca l'ovella esgarriada, embena la ferida i guareix la malalta.

Com és, doncs, aquest nostre Rei, aquest nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món? No és com els reis de la terra. Ell mateix va afirmar que els reis dominen els seus súbdits com si en fossin amos, però en canvi el Fill de l'home –ens ho diu Jesús– no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir i a donar la vida per tots els homes.

Un pastor, un criat, un servidor, disposat a donar la vida... Això és un Rei? No encaixa amb la imatge que tenim dels poderosos del món. Però aquest és el nostre Rei! Un Rei ple de misericòrdia, fins i tot amb aquells que més s'han apartat d'ell. Un Jutge, que no ens jutjarà pel que hem fet, sino sobretot pel que hem deixat de fer. Aquesta serà la pedra de toc per valorar l'autenticitat de la vida de cada ú. Fer el bé, estimar, complir les obres de misericòrdia: Donar menjar a qui té fam, donar beure a qui té set, acollir el foraster, vestir el despullat, visitar els malalts i els presoners.

El nostre Rei, no només té misericòrdia dels qui sofreixen, sinó que s'identifica amb ells: *“Allò que fèieu a un d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi”*, i també: *“Allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi”*.

No es pot negar que aquest evangeli sí que és clar. Va ser aquesta pàgina evangèlica la que va fer escriure a sant Joan de la Creu: Al capvespre de la nostra vida serem jutjats de l'amor.

Ara, doncs, a punt d'acabar aquest any litúrgic, ens va bé de mirar endavant i preparar-nos per el que ha de venir: Un judici on nosaltres, cada ú de nosaltres, serà protagonista. Aquell dia, segur que voldrem sortir airosos. Doncs ja des d'ara i sempre estimem amb obres de misericòrdia per tal que l'examen final l'aprovem i amb nota.

Davant Crist, el nostre Rei i Senyor, renovem la nostra adhesió ferma a la seva persona, que se'ns fa present en els pobres, els malalts, els marginats, els exclosos de la societat. Acostant-nos a ells ens acostem al mateix Crist.■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 25: 18,30: Mn. Alfons Riera Gubau
Diumenge, 26: 12,00: Josep Grasiot
18,30: Joaquim Roura Font
Dilluns, 27: 18,30: Pere Ribas
Dimarts, 28: 18,30: Narcís Hors Abel (aniversari)
Dimecres, 29: 18,30: Maria Vilar Fajula
Dijous, 30: 18,30: Teresa Batlle Anglada
Divendres, 1: 18,30: Mn. Vicenç Carbó Cañigüeral
Dissabte, 2: 18,30: Mn. Joan B. Esteve Avilés, diaca
Diumenge, 3: 12,00: Pel poble
18,30: Pere Ribas

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

PRIMER DIVENDRES

Divendres vinent, dia 1 de desembre és primer divendres de mes. Com és costum, després de la Missa de les 18,30 hi haurà exposició del Santíssim, amb la pregària de Vespres.

HA CELEBRAT EL BAPTISME

Liam-Ezequiel Martín Alberto

HAN CELEBRAT EL MATRIMONI

Jaume Regàs Arnau i Berta Rodés Martí-Ventosa